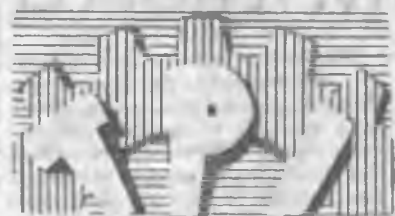

19. märtsil kõik valima!

TALLINNA

Tähtsa sündmuse eel

19. märtsil toimuvad Eesti NSV Ülemnõukogu ja kohalike nõukogude valimised. Tänavused valimised langevad ühte üldrahvalike ettevalmistustega Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 50. juubeliaastapäevaks.

Tallinna Polütehnilisel Instituudil on tähta vastutusrikas ülesanne — viia valimised läbi valimisjaoskondades nr. 62 ja nr. 63. Valimisjaoskonnad asuvad Mustamäel instituudi keemiakorpuses ja ühiselamus nr. 2. Peale selle töötavad meie õppejõudude ja teenistujate juhtimisel neli Tallinna Linna TSN valimiste ringkonnakomisjoni ja kaheksa Tallinna Keskrajooni TSN ringkonnakomisjoni. Kõigi nende komisjonide tööt mõlts valimiste edukas läbiviimine.

Saadikukandidaadiks Eesti NSV Ülemnõukogusse on mõlemas valimisjaoskonnas instituudi rektor prof. A. Aarna. Prof. A. Aarna on kuulunud ka Eesti NSV Ülemnõukogu V ja VI koosseisu. Saadikukandidaatideks Tallinna Linna Tõrrahva Saadikute Nõukogusse on «Eesti Projekti» projekti peaarhitekt L. Haljak, Tallinna Vineeri- ja Mõõblivabriku töölaine U. Einmann, vabr'ku «Keila» instruktor O. Puusepp ja linna täitevkomitee esimehe asetäitja P. Makuhha.

Saadikukandidaatideks Tallinna Linna Keskrajooni Tõrrahva Saadikute Nõukogusse on TPI õfalusustes valimisjaoskondades sm-d G. Jekova, A. Vellak, L. Mölder, S. Kruusel, R. Luks, U. Elm. V. Keerd ja L. Raud.

Valimiste ettevalmistusperioodil oli jaoskonnakomisjonide töös peaarõhk suunatud valijate nimekirjade koostamisele ja kontrollimisele. Nimekirju aitasid kontrollida teaduskondade juurde moodustatud agitkollektiivid. Agitkollektiivid ei alustanud aga õigeaegselt tööd, mistõttu esines mõningaid raskusi valijate nimekirjade kontrollimisel valimisjaoskonnas nr. 62. Ülesanne täideti siiski tähtjaks ja praegu on selgitamisel valimiste päevaks ära seõitvad kodanikud, neid palutakse õigeaegselt välja võtta hääletamisõiguse tõendid.

Agitkollektiivide tegevuses on praegu peaarõhk pööratud saadikukandidaatide tutvustamisele valijatega. Valimiste ringkonnakomisjonid ja saadikukandidaatide usaldusmehed tutvustavad töõtajate koosolekute saadikukandidaatide elu ja tegevust.

Valimisjaoskondades on lõpetamisel ruumide sisustamine. Valimisteni jäänud paari päeva jooksul on vajalik, et kõik selle sündmusega seotud inimesed suhtuksid suurima hoolega oma ülesannete täitmisse, et tagada meie demokraatliku valimisreeaduse täpne elluviimine.

A. AITSAM,
valimisjaoskonna nr. 62 komisjoni esimees

See oli meie päev

Iga aasta 12. märtsil tähistavad TPI lõpetanud automaatika-insenerid ja selle seisuse poole pürgivad tudengid oma kateedri aastapäeva ja tulevad kokku automaatikapäevale. Nii kogune ti ka moodunud laupäeva hommikui mehaanikute suurde auditoriumi ja piduliku koosoleku avasõna ütles tava kohaselt dotsent Hanno Sillamaa. Jälle oli kateedrile jalad alla pannud ja üle 6 aasta selle tüüri juures seisnud «bossil» kokkutulnuile mõndagi uut ja rõõmuvastav üteda. Mullu sügisel teoks saanud kateedri pooldumine kaheks iseiseisvaks (automaatika ja raadiotehnika) kateedriks, arvutustehnika eriala avamine automaatika kateedri juures, rea kangete meeste edukad kaitsmislahingud Leningradi õpetatud meeste nõukogude ees, mis töid vabariiki pooltosinat kandidaadikraadi (V. Heinrichsenile ja W. Krachtile takkapeale turjale ka kateedrijuhataja rakmed), need on sündmused, mis räägivad iseenda eest.

Niiõelda põhiettekande tegi seekord TA Küberneetika Instituudi operatsioonanalüüsi sektori juhataja K. Leppik. Majandusküberneetika olemus, eesmärgid, tähtsus, sünnlaskused ja kasvuperspektiivid. Kõrgelmal määral aktuaalne teema, huvitav ja näideterohke ülevaade.

Istungi teisel poolel andis Riia PI automaatikute elust ja tegevusest sisuka ülevaate laboratoriumijuhataja Karlis Svirdzins. Lätlaste kolmemehelisest delegatsioonist asus pisim, poole vaksu pikkune «Robots» sõpruse märgiks elama Tallinna.

Elavat huvi ja vastukaja äratasid elektrotehnikateaduskonna dekaani G. Samolevski, informatsioonitehnika kateedri juhataja U. Aguri ja Tallinna Polü-

tehnikumi õppejõu U. Usal sõnavõtnud automaatika ja arvutustehnika inseneride ja tehnikute ettevalmistamisega seotud probleemide ja päevamurede kohta. Nii etteastunute ütlemistest kui ka auditoriumi repliikidest sai ilmseks nõue: informatsiooni edasitoimetamise ja töötlemise automatiseerimisega peab kaasnema «alt» antava informatsiooni kvaliteedi (s. o. andjate asjatundlikkuse) kiire paranemine. Vastasel korral järgnevad kurvad kurioosumid: tehas «Volta» teatab, et ta ei vaja (!) automaatseadmeid tundvaid tehnikuid, räägitakse automaatika eriala sulgemisest Polütehnikumis, Statistika Valitsus arvutab tehadest ja mujalt saadud andmete põhjal välja, et vabariigi vajadus on neli arvutustehnika inseneri aastas (!!) jne. Ja seda kõik 1967. (loe: tuhande ühekssasaja kuuekümneseitsmendal) aastal.

Kui automaatika kateedri juhataja W. Kracht lõppsõna päevasele istungile punkti pani, oli planeeritud neljatunnine ajavaru kuhjaga ära kulutatud ja mõtetevahetus jätkus õhtusel banketil juba laudkondade kaupa ja muusika saatel. «Vanemad mehed» neljandalt kursusele löid automaatikuteks 25 «eelikut» kolmandalt kursusele ja pärast seda, kui kolmest poolfinaalist finaali pääsenud 6 kangema võistkonna vahelise rebimise tegi vääramatut klaariks fortunaküsimus (kus asub maailma suurim raa-dioloakaator?), võisid insenerid Peeter Reive ja Peeter Loog ning aspirant Jaan Vörk rinna ette ajada ning II lennu nimel küsida: «Kes saab meie vastu?» ning veendunult vastata: «Ei keegil!»

SPIIKER

VALIJATE KLUBIS

Akadeemia tee 30 asuvas Valijate Klubis kohtus valijatega Eesti NSV Ülemnõukogu saadikukandidaat Tallinna 43. valimisringkonnas — meie instituudi rektor prof. A. Aarna. Saadikukandidaadist kui teadlasest ja ühiskonnategelasest kõneles dots. V. Arhangelski. Prof. A. Aarna tänas valijaid temale osutatud usalduse eest ja vastas nende küsimustele.

Kolmapäeval kohtus klubis valijatega saadikukandidaat Tallinna TSN esimees Johannes Undusk. M. PUUSEPP

Homme on meil põhjust õnnitleda 50-aastaseks saamise puhul anorgaanilise keemia kateedri juhatajat dotsent Heinrich Vilbokit. Samuti on põhjust heita pilk tema keemikutele.

Heinrich Vilbok 50

Pärast Paide Gümnaasiumi lõpetamist 1935. aastal asus juubilar õppima Tartu Ülikooli tehnikateaduskonnas keemia erialal ja järgmisel aastal siirdus ta vastasutatud Tallinna Tehnikaülikooli. Juba õppeajal võeti andekas üliõpilane assistendina tööle analüütilise keemia praktikumide läbiviimiseks ja õieti sellest ajast ongi Heinrich Vilbok olnud Tallinna Polütehnilise Instituudi õppejõudude pere liige, kuuludes seega meie õppeasutuse raudvara hulka. Varsti edutati ta vanemõpetajaks ja hiljem dotsendiks. Ta on lugenud anorgaanilist keemiat, üldist keemiat ja analüütilist keemiat, peale selle erikursust vee pehmdamise alal. Tema eriliseks huviojektiks on jäänud kvalitatiivse keemilise analüüsi keerdkäigud. Alates 1961. aastast on Heinrich Vilbok anorgaanilise keemia kateedri juhataja.

Dotsent Heinrich Vilboki tähtsamateks saavutusteks teaduslikus uurimistöös onioonvahetaja väljatöötamine eesti glauhooniitliivast, mille eest talle määrati Nõukogude Eesti preemia, jaioonvahetaja väljatöötamine põlevkivi produktide baasil, mille alusel H. Vilbok kaitses tehnikakandidaadi väitekirja. Praegu juhendab ta töötajategruppi, kes uurib tuha ja tuhakomponentide juuresolekul toimuvat teraste kõrgetemperatuurilist korrosiooni.

Kõiki juubilar ühiskondlikke ameteid on raske loetleda. Korduvalt on teda valitud D. I. Mendelejevi nimelise Keemia Seltsi TPI algorganisatsiooni esimeheks, samuti on ta mitmeid aastaid olnud keemiateaduskonna ametiühingu büroo esimees.

Soovime suurele töömehele juubeli puhul edu ja jaksu edasiste teaduse mäetippude vallutamisel!
Kolleegid.

SÕNA ON Indrek Toomel, ELKNÜ TPI komitee sekretäri asetäitjal

NSV Liit on väljaantavate raamatuühikute arvu poolest ühe inimese kohta esikohal maailmas. Statistike arvates on meie kodumaal selle poolest esirinnas meie vabariik. Vabariigis aga TPI üliõpilased esikohal küll ei ole.

Aasta-aastalt on meie instituudis vähenenud ajalehtede ja ajakirjade tellimuste arv. Milles asi seisab? Mis on juhtunud kõige teadmishimulsemaga teadmishimuliste hulgas? Süüdi saavad olla, kas: 1) raadio ja televisioon, millede saatel on täis kõikvõimalikke probleeme, 2) ajalehtedes-ajakirjades avaldatav informatsioon on aegunud ja mitte päevakohane ja 3) ajaleht või ajakiri on end mingit viisi kompromiteerinud lugeja silmis? Seda loetelu võiks veelgi jätkata, kuid tööliste põhjuste leidmiseks peaks läbi viima siiski põhjaliku sotsioloogilise küsitluse.

Et selgitada, kui palju ja mida loevad meie üliõpilased ajakirjanduse valdkonnas, viis komsomolikomitee läbi küsitluslehe. Meid huvitasid järgmised ajalehed-ajakirjad: «Rahva Hääl», «Noorte Hääl», «Edasi», «Ohtuleht», «Sirp ja Vasar», «Spordileht», «Noorus», «Horisont», «Komsomolskaja Pravda», «Za Rubežom», «Rovesnik» ja «Junost».

Küsitlusega olid hõlmatud kõik kursused I—V-ni. Meile vastas kokku 177 üliõpilast. Et küsimustik oli üles ehitatud ainult «ei»-«jah» vastustele, oli andmete läbitöötamine lühine. Nüüd tulemustest. 177-st üliõpilasest loevad pidevalt

«Noorte Häält»	— 96,0%
«Ohtulehte»	— 89,0%
«Noorust»	— 72,7%
«Rahva Häält»	— 69,1%
«Spordilehte»	— 61,5%
«Sirpi ja Vasarat»	— 59,3% ja
«Edasit»	— 39,5%

Mis puutub teistesse ajalehtedesse ja ajakirjadesse, siis neid loetakse tunduvalt vähem.

Huvipakkuv võiks olla samalalaadne tabel ka kursuste lõikes.					
«Rahva Hääl»	42,8%	83 %	75,5%	57,5%	87 %
«Noorte Hääl»	90,5%	100 %	94,5%	95,0%	100 %
«Edasi»	40,5%	42,9%	48,5%	22,5%	43,5%
«Ohtuleht»	83,3%	94,2%	92,0%	80,0%	95,5%
«Sirp ja Vasar»	47,6%	54,2%	57,0%	60,0%	78,0%
«Spordileht»	47,6%	80,0%	65,0%	50,0%	65,0%
«Noorus»	76,3%	74,2%	81,0%	62,5%	69,5%

Kõige rohkem loetakse seega «Noorte Häält» ja «Ohtulehte», vähem «Rahva Häält» ja «Edasit».

Ühe huvitavam ja sisukama ajakirjana tahaksin märkida «Noorust» ja — avansina (otsustades ilmunud esimese numbr põhjal) — populaarteaduslikku ajakirja «Horisont». Kui üldis: ajalehtede-ajakirjade loetavusega üliõpilaste hulgas võib rahule jääda, siis kahjuks jäi loeelu nimekirjast välja «Tallinna Polütehnik». Tundub, et «Polütehniku» levitamise ja lugemisega üliõpilaste hulgas pole lood kaugelki nii head kui vabariiklike ajalehtede-ajakirjadega. Tundub küll pisut usumatuna, et instituudi üliõpilane ei loe oma õppeasutuse ajalehte. Kujutab ju ajaleht enesest siiski esmalt informatsioonikanalit, mille kaudu saab ülevaate peaaegu kõigist meie õppeasutuses toimunud ja peatselt toimuva et üritustest. Selle võrra peaks iga tudeng olema oma instituudi patrioot, et tunda huvi instituudis toimuva elu-olu vastu.

Kui rääkida lehe huvitavusest, siis peaks esikohale tõstma ajalehte «Edasi». Kahju ainult, et meie linna ajalehekioskides on seda suhteliselt vähe müügil. Muidu oleks lugejate protsent meie instituudis kindlasti suurem.

Mõne päeva eest valitses Mustamäel veel lalv LEMBIT SOLOM

Oli kõigiti kasulik

Kuivõrd 3. märtsil ilmunud «Tallinna Polütehnik» valgustas üksikasjalikult TPI majandusteaduskonna arenguteed, ökonomistide ja insener-ökonoomistide ettevalmistamise küsimusi, majandusteaduskonna lõpetanute arvu, ametikohti, keskmist palka, laste arvu ja palju muud, siis peatuksin ainult mõnedel mõtetel, mis kujunesid sel päeval toimunud ürituste käigus.

Sisenemisel «Eesti Energia» saali fuajeesse tekkis see tunne nähes ammu mittekohtatud kursusaaslast ja tuttavaid teiste kursustelt. (Ette rutates võib märkida, et see tunne süvenes veelgi «Kevade» sumisevas õhkkonnas). Fuajees tekkinud tunglemine tuletas meelde tudengite saignat pärast suvist õppevaheaja esimese loengu eel majandusteaduskonna kuendas auditooriumis Toompeal. Kontaktide värskendamine ja uudiste ning mõtete vahetamine teaduskonna kaaslastega oli üks kokkutuleku tähtsamaid tulemusi.

Kõigile meeldis dots. J. Toomasepoja põhiettekande värske ja realistlik stiil. On tore, et hakkab vähenema ametlik—külm pidulik fraseoloogia ja kõnel-dakse ka suure auditooriumi ees rohkem nii nagu omavahel, kitsamas sõprade ringis.

Dots. U. Mereste analüüsis teravmeelselt majandusteaduskonna lõpetanute ankeetandmeid, mis kahjuks siiski hõlmasid ainult üht kolmandikku vaatlusalustest isikutest.

Huvitavaid momente sisaldas teiste kõnelejate (K. Klein, M. Maran, H. Tilga) mõtteavaldustes.

Sellega siis piirduski «ametlik osa». Ajaliselt kestis see küllalt kaua — ligi neli tundi — ja osavõtjad olid rõõmsadki, kui pääsesid umbse võitu saalist värske õhu kätte. Järgmisel korral tuleks siiski organiseerida ka laialdasemat arvamuste vahetamist (kas või lühikeste sõnavõtude korras) õppetöö korralduse, õppeplaanide ja nende puudujääkide, praktika nõuete kohta ja teiste selliste probleemide kohta, et tõepoolest täitaks seda laadi kokkutulekute peaesmärki.

Seekord aitas mõnevõrra valgustada lõpetanute soove üks laialisaadetud ankeedi punkte — nimelt õppeainete suhtes, mille õpetamise intensiivistamist keegi sooviks.

Ohtust restoranis «Kevad» võttis osa esindajad kõigilt kursustelt. Toimus kokkutuleku kümnetunnine kõige soojem ja sundimatum osa S. Hiibuse kogunud juhtimisel. Majandusteaduskonna endise dekaani ja õppejõu A. Sipsaka humoorikas-tõstline sõnavõtt, «Estonia» solistide esinemised, loterii, hoogne muusika — kõik see jättis tugeva mulje.

Jääme ootama uut kohtumist!
V. TALTS,
dots. kt., majandusteaduskonna
1949. a. lõpetanu

Poolas tehakse ulatulikku ettevõtetust maailma ühe kuulsa naise, kahekordse Nobeli preemia laureaadi Marie Curie-Sklodowska sajanda sünni-aastapäeva tähistamiseks novembrikuus.

Juubelpidustused algavad suure sümposiumiga, millest võtavad osa paljud maailmakuulsad keemikud ja füüsikud. Teadlase sünnimajas Freta tänav 16 Varssavis avatakse Marie Curie-Sklodowska muuseum.

Juubelpäevaks lastakse käibele kümnezlotsid nikkel-pronks-rahad. Raha ühel küljel on maailmakuulsa teadlase näoil ja teisel riigivapp ja tekst «Poola Rahvavabariik 1967». Rahad tulevad käbele oktoobris.

Sügiseks valmib film Marie Curie-Sklodowska elust ja teaduslikust tegevusest. Filmi jaoks tehakse võtteid Poolas ja Pariisis. Seda filmi nädatakse ka reaalsel televisioonisaadetes. Kuulsa teadlase juubelpäeva eel lastakse käbele ka seeria postmarke.

Rootsi Liberaalne Ühõpilaslõit võttis oma kongressil vastu otsuse — nõuda valitsuselt, et see

tunnustaks Saksa Demokraatlikku Vabariiki. Liit pooldab ka Oder-Neisse piiri tunnustamist Poola lõpliku läänepiirina.

TPI akadeemiline meeskoor laulis Jõgeva ja Põltsamaa kultuurimajas. Kuulajaid oli palju ja aplaus tugev. Tavaliselt on koor väljaspool kodulinna antavate kontsertide puhul korraldanud omavahelise mälestusteõhtu. Jõgeval leidis aset «koolipoiste õhtu».

Eesti Põllumajanduse Akadeemia spordihoones peeti peotantsuturniir «Tartu — 67». Kahel õhtul võistles 32 paari üheksa peotantsuklubist. Ladina-Ameerika tantsudes tulid ülekaalukalt esikohale Kaunase Polütehnilise Instituudi esindajad Dalia ja Vidas Kamaitis. Oma meelditava ja graatsilise esinemisega oli see paar mõlemal õhtul publiku lemmikuks.

Kolmandat aastat toimub õppetöö Kambodža kõrgemas tehnilises instituudis. Õppeasutusel on ehitus-, elektrotehnika-, hüdro-meteoroloogiline, mäe- ja tekstiilitööstuse teaduskond. Õppetöö käib kahes vahetuses. Instituut on ehitatud NSV Liidu abiga. Praegu on seal õppejõududeks paljud meie maa teadlased.

Hädas õppekirjandusega

TPI kirjastusgrupp annab välistatud mitmesuguseid abimaterjale õppimiseks — loengukonspekte, laboratoorseid tööde juhendeid jne. Nõudmine nende järgi on suur ja kaugelki kõiki soovijaid ei suudeta alati rahuldada.

Sellepärast ongi Koplise peahoone müügileti ümber alati tudengeid — ehk on jälle midagi vajalikku ilmunud, mida ei tohi maha magada? Eriti kiiresti müüakse läbi need materjalid, mida kasutavad mitmete erialade üliõpilased. Viimasel ajal on suurem osa meie instituudi perest üle kolunud uude asupaika Mustamäele. Paljudel ei ole üldse Koplise asja ja paljud käivad seal kord mädalas või harvemini. Paratamatult tekib raskusi vajalike väljaannete muretsemisega. Jäädakse ilma mõnedest väljaannetest, mis paari päevaga läbi müüakse, mõni teine vajalik materjal jääb aga ostjate puudusel letile tolmuma.

Eriti halvas olukorras on vanemate kursuste üliõpilased, kellel pole peahoonega mingit pistmist. Ainult selleks Koplisse võtta on tudengi koormatud päevaplaani juures küllaltki suur ajakulu, pealegi asjatu juhul, kui vajalikku materjali polegi saada.

Oleks väga hea, kui leitaks võimalus ka Mustamäel müügileti avamiseks, kust võiks saada rotaprindi väljaandeid ja kõige rohkem tarvisminevaid kirjutusvahendeid. Veelgi parem oleks, kui sealt võiks saada ka tehnilist kirjandust. Kolme suure õppekorpusse peale leitakse kindlasti ruumi müügileti jaoks ja ega müüja leidminegi tohiks instituudile üle jõu käia. Abi sellisest asjast oleks kindlasti suur.

Peale müügi organiseerimise on veel teinegi mure. Katedrid lasevad trükkida mitmesuguseid abimaterjale kaugõppijatele, milledest mõni eksemplar antakse ka päevase osakonna üliõpilastele — heal juhul 3—4 eksemplari 20 inimese peale. Säärasel viisil on nende kasutamine väga tülikas. Kas tõesti ei leita võimalust trükkida neid 100—150 eks. rohkem, sellega oleks kaetud 3—4 aasta vajadused päevases osakonnas. Õppeprotsessi lihtsustaks niiviisi tunduvalt ja üliõpilased ei peaks enam asjatult aega raiskama vajalikku raamatukest mööda linna taga ajades.

TÖNU KOGER,
MM-82.

ESIMESEL KOKKUTULEKUL

Elektrotehnika- ja energeetika-teaduskonna hoones (Kalinini 82) toimus esimene elektrimasinate ja -aparatuuride eriala lõpetanute kokkutulek.

Kokkutuleku organiseerimiskomisjon saatis välja ligikaudu sada osavõtikutset — külaliste jaoks 1950., 1951., 1952., 1964., 1965. ja 1966. a. lõpetanule, pikemat aega elektrimasinate erialal töötavaile TPI mitte selle eriala lõpetanule, instituudi elektrimasinate kateedri perele ja eriala üliõpilastele

Vaatamata sellele, et kokkutulekule ilmus ainult 58 osavõtjat, kulges üritus huvitavalt. Kokkutuleku ülesid tervitustelektrotehnikateaduskonna dekaan G. Samolevski ja elektrijaamite kateedri juhataja H. Tiismus. Põhilises ettekandes käsitles elektrimasinate kateedri juhataja H. Jänes elektrimasinate kateedri tööd viiendal tegevusaastal. Tehase «Volta» peakonstruktor G. Orm rõhutas tihedama koostöö vajalikkust tööstusettevõtete ja teadlaste vahel. Ühtlasi juhtis ta tähelepanu mõningatele küsimustele insenerideelektromasinaehitajate ettevalmistamisel. Eesti NSV TA Termoja Elektrofüüsika Instituudi direktori asetäitja P. Tamkivi sõnavõttust jäi samuti kõlama vajadus praktikute ja teadlaste koostöö tihendamisel. Huvitav oli tehase «Volta» automatiseerimise osakonna vanemmeisteri R. Kulli, 1965. a. TPI elektrimasinate ja -aparatuuride eriala lõpetanu sõnavõtt. Sellest selgus, et inseneri ei rakendata tihti nende erialastele töödele, millega pidurdatakse õpitud teadmiste rakendamist. Nii arvas ka P. Tamkivi. Ka arvas R. Kull, et instituut omakorda pakub liiga vähe erialaseid praktilisi oskusi. Oleks oluline tehnoloogia laboratooriumi loomine TPI elektrimasinate kateedri juures.

Elektrimasinate kateedri õppejõud H. Vallaste kandis kokkutulekul ette elektrimasinate ja -aparatuuride lõpetanule saadetud ankeetide vastused, milliseid kahjuks tagastasid täidetult ainult pooled küsitlenuist. Seetõttu ei peegeldanud vastused lõpetanute enamiku vaateid. Siiski leidis neis palju ühesuguseid arvamusi, mis laseb oletada, et need

võivad olla omased ka enamikule. Huvitav on ankeedile vastajate peaaegu üksmeelne arvamine, et õppeplaanis peaks suurendama erialaste õppeainete mahtu. Ankeetides esitatud isiklikest ajabilanssidest paistis tegelikult kulutatud aja osas silma suur ajakulu organiseerimistöödel ja koosolekutest osavõtul, mida üldiselt soovitakse vähendada. Elevust tekitas humoorikas küsimus kehakaalu kohta instituudi lõpetamisel ja ankeedi täitmise momendil. Vastused näitasid kaalu kasvu pärast lõpetamist. Kõigile ettekannetele reageeriti sõnavõttudega. Kokkutulek saatis tervitustelegrammi TPI-s elektrimasinate ja -aparatuuride eriala loomise mõtte algatajale, Leningradi Polütehnilise Instituudi elektrimasinate kateedri juhatajale prof. A. Voldekile.

Kokkutulekul võeti vastu resolutsioon. Selles konstateeriti elektrimasinate ja -aparatuuride eriala lõpetanute tähtsust meie rahvamajanduses. Seni rohkem tuleb tähelepanu pöörata erialastele ja nen-

de erikaalu suurendada. Rõhutati vajadust tutvuda inseneride töötingimustega tehastes ja asutustes ning juhtida tähelepanu esinevatele puudustele, samaaegselt aga arendada laialdasemat kontakti tööstusega. Edaspidi otsustati korraldada kokkutulekuid vähemalt kord aastas. Kokkutuleku ametlik osa kestis ligi kolm tundi. Õhtul istuti aga ühisel pidulauas ja üritus lõppes lõbusalt ja heatujuuliselt.

Hiljem toimunud kateedri koosolekul arutati meie kohta tehtud kriitikat, analüüsi kokkutuleku kulgu ja leiti, et üritus oli üldjoontes õnnestunud. Võeti ülesandeks luua elektrimasinate kateedri juurde tehnoloogia laboratoorium. Kokkutuleku ajaks leiti kõige sobivam olevat kevadsemestri lõpp, sest sel ajal lõpetab eriala uus lenda ja eriala üliõpilastel on siis vähenenud töökoormus.

Loodame järgmisel aastal kokkutulekust rohkemat osavõttu!
E. PUUSEPP,
Elektrimasinate kateedri dotsendi kt., kokkutuleku organiseerimiskomisjoni esimees

